

NYT FRA REDAKTIONEN

Den i forvejen høje journalistiske kvalitet på vores skakblad kan forventes at få endnu et nøk opad. Den yngre redaktør, der som skribent i årevis har måttet stå i skyggen af den ældre og mere livskloge redaktør, begynder på Journalisthøjskolen i Århus i februar 2003. Som en flot gestus har han fået tildelt den ære at skrive den redaktionelle artikel i dette nummer. Nyheden får ellers ingen betydning for redaktionens arbejde, da jeg stadig regner med at frekventere redaktionslokalerne i det østhimmerlandske, ligesom jeg forventer at tage del i klubbens vigtigste arrangementer i maj og december, og vinde lynturneringerne ved disse lejligheder.

Vigtig for god journalistik er også et godt arbejdsmiljø, og jeg kan overraske læserne med, at disse linier bliver skrevet i et nærmest klinisk opryddet lokale (i et lidt mindre klinisk ryddet hus), hvilket, hvis I skulle være i tvivl, er helt nye boller i karry.

Medens udsynet til Hanses gulv pludselig er blevet genoprettet, er vi stadig et stykke fra at kunne se bunden af den papkasse, som p.t. udgør vores arkivsystem. I har da også været ganske flittige til at indlevere partier, men desværre er de fleste stadig ikke forsynet med jeres egne kommentarer.

Resultatet bliver at vi må stille vores egne talenter til rådighed for analyser, men helt så godt, som hvis I selv har arbejdet med partiet, bliver det aldrig.

En af de, der meget nødtigt selv kommenterer sine mange indleverede partier, kan nu undskylde den manglende produktion med en fremskreden alder. Niels Chr. Davidsen har i sommeren i det stille rundet de 50 år. Nogle, der ikke kender N.C som vi, vil måske nu forvente en mere konservativ spillestil fra eks-formanden, men som på den økologiske front, hvor lupin-marker er mandens nye tiltag, vidner hans spil i Himmerlandsturneringen på ingen måde om at de kreative tænkere er på retur. Derfor: Til lykke fra redaktionen!

August er som altid en vigtig skakmåned i Skørping og omegn. Den 10. spilles den traditionsrige kæmpeskakturnering ved Terndrupcentret og lørdagen efter afholder Skørping den snart lige så traditionelle hurtigturnering (se invitationer til de to arrangementer andetsteds i bladet). Vi kan også fortælle, at Byturneringen i Aalborg i år begynder d. 17. august, og afvikles efter et sindrigt knock-out-system, den virkelig sætter spændingen i højsædet.

Ellers ses vi atter den 26. august, hvor klubben indleder en ny sæson i "Salonen" på kulturstationen.

Generalforsamling uden større falbelader

Årets generalforsamling blev en af de mere stille. Måske skyldtes det kyndig ledelse fra Arne Søgaards side, måske var årsagen, at deltagerantallet var det ret beskedne 12, eller måske var det bare fordi at alle vidste, at man efter generalforsamlingen skulle i gang med at sætte en stor portion gullasch til livs, og at benævnte ret kunne gå hen at blive for lunken, hvis generalforsamlingen trak ud?

Sven Erik Østergaard lagde i sin beretning størst vægt på klubbens interne liv, hvor man i år havde oplevet en nettomedlemsfremgang på 2 trods den kendsgerning, at vi også havde et par medlemmer, som midlertidigt måtte lægge skakken på hylden af tidsmæssige årsager. Han rettede en speciel tak til hjemmesidens redaktør (Regnar), til klubbladets skriverkarle (Steffen og Hans) samt til Poul Erik og Finna, som året igennem havde forsynet medlemmerne med yderst lækker og prisbilligt smørbrød m.v.

For en ordens skyld gennemgik formanden også årets resultater, men disse er jo medlemmerne bekendt fra tidligere klubblade. Kort sagt kan man vel udtrykke det derhen, at vi havde pæn succes i holdturneringen, men udpræget fiasko i pokalturneringen. I sæsonens løb havde man fundet ikke færre end to klubmestre. Nemlig Niels Chr. Davidsen i 2001/02 og så Arne Søgaard i 2000/01, hvor finalen imidlertid trak en del ud og først blev spillet i efteråret 2001. De to vindere blev hyldet af forsamlingen, men præmier modtog de ingen af...

Endelig kunne Sven Erik meddele, at bestyrelsen havde udset **Jeppe Langeland** til at blive årets junior i Skørping Skakklub.

Megen debat lagde disse ord ikke op til, og efter nogle få bemærkninger blev beretningen da også godkendt.

Herefter kom turen til regnskabet, som blev fremlagt af Brian Pedersen. Det er ikke altid, at man har nået at få revisionen til at virke i Skørping Skakklub, men således ikke i år, hvor Vagner Christensen kunne fortælle, at han få dage forud for generalforsamlingen havde vovet sig ud på den lange og farefulde rejse til Sørupgårdsvejs yderst beliggende hus. Vagner roste Brians regnskabsføring i høje toner, og blandt andet kaldte han den for "den bedste og mest udførlige, jeg har set i mange år her i klubben". Med den bemærkning fik Vagner ikke alene rost Brians indsats, men måske udtrykt lidt mere end det...

Læserne kan selv se regnskabet på næste side. Egenkapitalen er stadig voksende, og vi mindes ikke, at vi har haft en formue større end nu.

Arne Søgaard og Hans Andersen bemærkede, at man godt kan søge kommunale tilskud hjem til klubben, men derudover var der ingen bemærkninger, før forsamlingen kunne godkende regnskabet. Pga. den fornuftige økonomiske situation ønskede bestyrelsen at køre videre med uændret kontingent, og dette kunne man også tilslutte sig.

Brian Pedersen og Sven Erik Østergaard blev valgt for yderligere 2 år til bestyrelsen. Her fortsætter Peter Langeland og Poul Erik Simonsen. Endelig blev Hans Andersen valgt for 1 år i stedet for Dennis Jensen, som havde ønsket at udtræde af bestyrelsen. Dennis har vist fået både piger, rockmusik og andre typiske ungdomsbeskæftigelser at se til...

Regnar Simonsen og Lars Jensen fortsætter som bestyrelsessuppleanter, mens Vagner Christensen og Steen Møller fortsat varetager hvervet som revisorer.

Under evt. spurgte Regnar om, hvorvidt medlemmerne var tilfredse med hans måde at styre klubturneringen på, en metode, som måske ikke altid er 100 % overensstemmende med en International FIDE-turneringsleders. Men alle tilstedeværende gav stærk tilslutning til Regnars styring, og man forventer vist også, at han påtager sig jobbet mange år ud i fremtiden.

Patrick Lemonnier bragte klubbens hjemmeside på bane. Han nævnte muligheden for, at man laver en hjemmeside med et mere mundret navn og uden reklamer. Prisen vil dog være, at vi skal punge ud med et mindre beløb. Sagen blev ikke helt gennemdrøftet, da man nu også fornemmede duften af en særdeles veltillavet gullasch fra det tilstødende køkken. Det står dog fast, at Regnar fortsætter som webmaster på den nuværende hjemmeside, men man kan både tænke sig andre hjemmesider og andre bestyrere på et senere tidspunkt. Så dette punkt må man formode kommer op på senere bestyrelsesmøder og/eller generalforsamlinger.

Bestyrelsen havde valgt overhovedet ikke at uddele præmier i denne sæson. Dette er helt i overensstemmelse med tidligere meningstilkendegivelser i klubben, men alligevel pålagde generalforsamlingen den kommende bestyrelse at gennemtænke spørgsmålet om præmier i løbet af den forestående sæson.

Afslutningsvis tog formanden kort ordet for at meddele, at **klubben starter op igen mandag den 26. august**, og at gullaschen nu var klar.

HA

Jeppe Langeland kåret som årets junior

På generalforsamlingen blev det afsløret, at **Jeppe Langeland** af bestyrelsen er blevet kåret som årets junior i Skørping Skakklub. En afgørelse, som må få opbakning fra alle medlemmer.

I det store og hele har Jeppe kun spillet i Skørping Skakklub i denne sæson, men her har han gjort helt fantastiske fremskridt, hvilket en hel del spillere allerede har fået at mærke. Således gjorde han kål på Regnar ved forårsafslutningens lynturnering, ligesom han senere var særdeles tæt på at gentage bedriften mod dette blads ældste redaktør.

Herfra vurderet skyldes fremgangen i hvert fald 3 faktorer:

- 1) Deltagelse i klubturneringen, hvor der har været mange jævnbyrdige modstandere
- 2) Deltagelse i vinterens junior grand prix'er
- 3) Systematisk træning og teoristudium derhjemme

Gennem årene er der heldigvis mange juniorspillere, som har lagt vejen om ad Skørping Skakklub. Alle har selvfølgelig deltaget i klubturneringen og i nogen grad holdturneringen, hvis det har været praktisk muligt. I de senere år er det også lykkedes for os at få noget nær 100 % tilslutning til de meget givende grand prix'er. Derimod må vi vist tilstå, at det er de færreste af vores unge spillere, som er blevet skolet mht. åbninger, spilforståelse, slutspil m.v. Ved denne lejlighed skal vi ikke til at bore i hvorfor, blot kan vi sige, at tiden er knap for mange af klubbens spillere, og så er vores medlemmer i gennemsnit faktisk forbløffende uskoledede selv, hvis vi sammenligner med andre klubber! Så måske er det ganske godt, at vi ikke i høj grad træder til med den store pegepind...

Men: det ser ud til, at Jeppe her udgør en kærkommen undtagelse, da vi positivt ved, at han nærmest studerer skak derhjemme. Træningen foregår under fader Peters kommando, og man må sige, at den har båret frugt. Og så er der sket det underlige, at Peters spil samtidig også er blevet langt bedre, farligere og teoretisk velfunderet, hvilket tydeligst kan aflæses på årets turneringstabeller.

Vi kan kun ønske Jeppe til lykke med årets titel - vid, at det er stor ære, at blive udnævnt til årets junior i Skørping Skakklub! - og vi håber, at han knokler videre derhjemme. Næste års målsætning kunne passende være at overhale det fædrene ophav i spillestyrke. Og så må vi også håbe, at Jepses unge kolleger fra Støvring, Tisted og Skørping samtidig holder fast i skakken. Sker det, kan vi få en kanongeneration i klubben om et par år!

HA

Den skøre familie

Den skøre familie

Den skøre familie

Pengegaver	475,00
Diverse indtægter	2196,00
Spildeltagelse	125,00

I alt kr 14.461,82

Udgifter

DSU	kr 8.028,50
Lokaleleje	kr 2.925,00
Klubblad	kr 1.527,25
Gebyr	kr 80,00
Præmier	kr 553,75
Annoncering	kr 681,63
Junior grand prix	kr 250,00
Diverse udgifter	kr 200,00

I alt kr 14.246,13

Årets resultat kr 215,69

Aktiver

Bank	3619,61
Kasse	1725,00

I alt kr 5.344,61

Passiver

Egenkapital	5128,92
Årets resultat	kr 215,69

Egenkapital pr. 31.12.01 kr 5.344,61

Regnskabet er revideret uden bemærkninger.

Som lovet i sidste nummer af bladet vil vi her bringe det altafgørende parti i forårsturneringen. Som vores ihærdige læser vil vide stod 3 spillere lige efter med hver 5 points efter 6 af de 7 runder. Næmlig Regnar, Brian og Niels Chr. Regnar skulle i sidste runde møde Søgaard, mens de to andre skulle op mod hinanden. Nu skete der det, at Søgaard spillede op til sit allerbedste og besejrede Regnar, hvorefter det andet parti jo nødvendigvis ville blive afgørende. Lad os følge dette parti, som blev ganske usædvanligt og dramatisk helt frem til et slutspil med ganske få brikker.

Kommentarerne er Brians tilsat lidt drys fra redaktionens side:

Hvid: Brian Pedersen

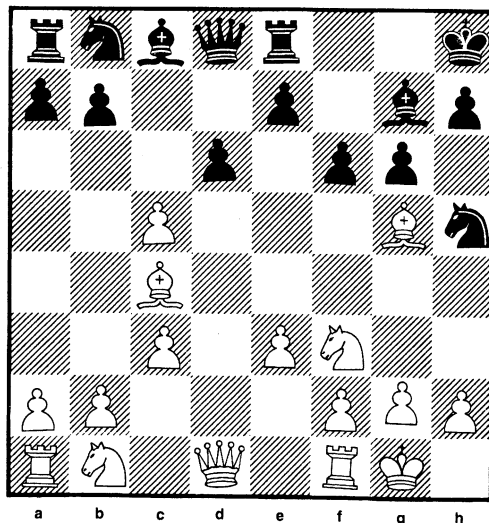
Sort: Niels Chr. Davidsen

Spillet d. 08.04.02

1. d4 Sf6, 2. Lf4 d6, 3. e3 g6, 4. Le2 Lg7, 5. Sf3 0-0, 6. 0-0 Sh5 Brian lægger ud som han plejer, mens man kan formode, at Niels Chr. hjemmefra havde bestemt sig for den plan, han nu vælger. 7. Lg5 c5, 8. c3 Te8, 9. dxc5 f6, 10. Lc4+ Kh8

Niels Chr. Davidsen

Brian Pedersen

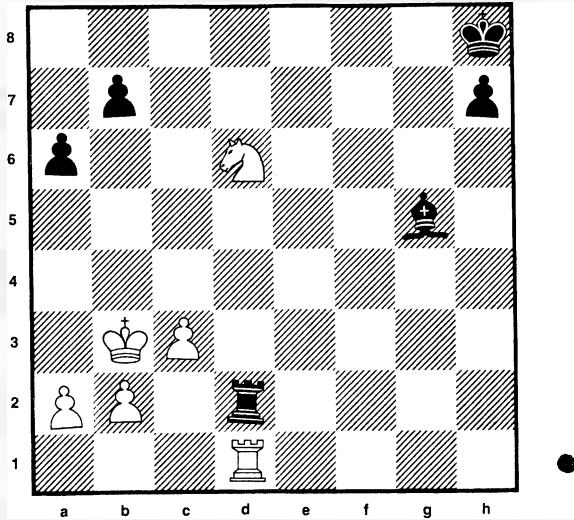

11. cxd6 At jeg slår bonden i stedet for at redde løberen er en gambling. Slår han på g5, får jeg et vældigt tryk på f7 med løber og springer. 11. - exd6 Han turde ikke! 12. Lh4 Db6, 13. Da4 Ld7, 14. Dc2 Dc7, 15. Le2 Sc6, 16. Sa3 Lf5, 17. Dd2 a6, 18. Sd4 Sxd4, 19. Dxd4?! At slå med

dronningen er ikke det bedste, men officerstabet bliver reddet hjem senere, fordi de 3 sorte officerer på kongefløjen ikke kan stikke af alle sammen. Men jeg burde have fået mere ud af den gode stilling ved at slå på d4 med c-bonden (Ja, hvad sort egentlig skal finde på efter 19. cxd4 er et meget stort spørgsmål, red.) 19. - Te4, 20. Dd1 Txxh4, 21. g3 Th3 En meget mystisk stilling er opstået, men det lykkes Brian at generobre officeren, red. 22. Kg2 Tg8, 23. g4 Th4, 24. gxf5 Jeg må gå ind på at åbne g-linien for ham. 24. - Lh6, 25. Th1 gxf5+, 26. Kf1 Dg7, 27. Lxh5 Dg2+, 28. Ke2 Txxh5, 29. h4 f4, 30. Dxd6 fxe3, 31. Dxf6+ Lg7, 32. Df3 Dxf2+, 33. Dxf2 exf2, 34. Kxf2 Her er sorts aktive tårne mere end rigelig kompensation for minusbonden, red. 34. - Lf6, 35. Tad1 Lxb4+, 36. Kf3 Th6, 37. Sc4 Tf6+, 38. Ke2 Te8+, 39. Kd3 Td8+, 40. Kc2 Tf2+, 41. Kb3 Txd1, 42. Txd1 Lg5, 43. Sd6 Td2

Niels Chr. Davidsen

Brian Pedersen

44. Txd2? Jeg fejlvurderer her stillingen. At bytte tårne taber partiet. Træk som 44. Sf7+ eller 44. Tg1 er gode nok til remis. I stedet får NC nu en fribonde, jeg ikke kan stoppe, mens min egen bonde bliver blokeret. 44. - Lxd2, 45. Sxb7? Måske er det bedre at spille enten 45. Kc2 eller 45. Kc4. Nu er sagen derimod klar - sort vinder, red. 45. - h5, 46. c4 Eller 46. Kc2 h4! 46. - h4, 47. Sc5 h3, 48. Se4 Le1, 49. c5 h2, 50. c6 h1(D), 51. c7 Df3+, 52. Sc3 Db7, 53. Ka3 Lxc3, 54. bxc3 Dxc7, 55. Ka4 Dxc3, 56. a3 Dc4+, 57. Ka5 Db5 mat. 0-1

Noter: Brian Pedersen

Partiet gjorde altså Niels Chr. til både halvårs- og klubmester. Men vi kan vist godt blive enige om, at han her måtte kæmpe rigtig godt for sin sag.

Red.

50 år i Skørping Skakklub

Her i 2002 er det nøjagtig 50 år siden, at klubbens "Grand Old Man", **Anker Nielsen**, for første gang satte sine ben i den klub, han stadig er aktiv i.

I den anledning satte klubbladet Anker stævne en sommertirsdag, hvor vi først og fremmest kom ind på "de rigtigt gamle dage", dvs. årene 1952 - ca. 1975. Det er de færreste af klubbens nuværende medlemmer, som ved meget om den tid, mens en del flere er opdaterede om, hvad der er hændt af stort og småt i Skørping Skakklub i de seneste 25 år.

Ganske karakteristisk havde Anker forberedt sig til vores lille snak, og han havde fundet mange oplysninger frem fra 50'erne. Samtidig var det lykkedes at få fat i såvel protokol som regnskabsbog fra denne periode. Inden Anker for alvor gik i gang, skulle vi dog gennem et lækkert kagebord fremstillet af hustruen Valborg. Dejligt bagværk, og så skal man jo også respektere Valborg for, at hun har "ladet" Anker spille så meget skak gennem årene - ja, måske har hun ligefrem været hans inspirator?!

Godt mættet af boller og kage kunne vi så tage fat. Og da vi kom i gang, kan det nok være, at værten fik tungen på gæd. På trods af, at Anker efterhånden har rundet de 84, husker han stadig masser af detaljer fra svundne tider. Lad os få hul på bylden:

Forhistorien er den, at Anker flyttede til Hellum fra Skivum længere vestpå i Himmerland i sommeren 1952. I Skivum havde Anker haft et mindre landbrug, nærmest et husmandsbrug, og der havde endda været god gang i skakken med 6 unge husmænd, som spillede fast mod hinanden. Alle 6 var fra Skivum Østerkrat. En egentlig klub var det ikke blevet til, men i den retning var udviklingen nok gået, hvis ikke Anker var kommet på den ide, at han ville have en anden gård, nemlig i Hellum. Så hertil flyttede familien midt i 1952, og skakspillet havde allerede så høj en stjerne i Ankers liv, at han straks benyttede sig af den kendsgerning, at der faktisk eksisterede en etableret klub i Skørping (den var som bekendt blevet genstartet i 1944). Datoen, hvor Anker betrådte klubiokalerne på den daværende Skørping Kro (Hotel) for

Anker Nielsen
- har stadig glæden ved at spille skak

første gang, er desværre gået tabt, men det har sikkert været i oktober, hvor vinterens aktiviteter skulle påbegyndes. Nu er det tilfældigvis således, at der var generalforsamling i klubben den 24.09.52, og vi benytter lejligheden til et male et lille tidsbillede, idet referatet fra generalforsamlingen gengives i dets helhed:

"Generalforsamling afholdt paa Skørping Hotel med følgende Dagsorden:

P1: Dirigent

P2: Formanden aflagde Beretning om det forløbne Aar. Spilledeltagelse var god, men Skakklubbens økonomi var desværre daarlig.

P3: Kassereren aflagde derefter Regnskab for det forløbne Aar. Regnskabet balancerede med Kr. 625,85 med en minus-Kassebeholdning paa Kr. 49,41 + en Regning paa Vandrepokalen hos Guldsmed Jacobsen.

P4: Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer, paa Valg var Poul Rasmussen og Niels Olesen. Poul Rasmussen blev genvalgt, for Niels Olesen blev Søgård Jacobsen valgt.

P5: Eventuelt, der var Forslag fra Bestyrelsen om Kontingenthøjelse fra Kr. aarlig til 10 Kr., hvilket blev vedtaget.

Spilleaftenen blev fastsat til Onsdag som sædvanlig.

Ernst P. Andersen, N. Søgård Jakobsen, C. Aa. Pedersen, P. Chr. Andersen."

(Et kig i regnskabsbogen har bekræftet de ovenfor nævnte tal. Langt den største udgift på 329,60 kr - altså ca. halvdelen af de samlede udgifter - er behæftet med den kryptiske tekst "Betalt for Fjerkræ"!! Har vi mon afdækket en ny Farum- eller SID-affære? Det må Anker fortælle om ved en senere lejlighed, red.).

På en medlemsliste for 1952-53 figurerer faktisk 15 spillere, men Anker fortæller, at der kun var ca. 6 af dem, som var aktive. Blandt dem kan nævnes Søgård Jakobsen (far til det nuværende medlem Jacob Søgård), Hugo Gammeljord og Kaj Nielsen, som vist stadig er levende og bor i Skørping. Noget klubmesterskab kæmpede man ikke om dengang, men derimod lagde man kræfterne i en pokalturnering. Nogle af årene i 50'erne skulle man spille 21 partier i denne turnering, andre gange var man nede på 6. Hele dette årti var især præget af Søgård Jakobsen og Anker, som efterhånden blev klubbens stærkeste spiller. Således vandt han pokalen 6 gange i træk i årene 1955-61. Anker kan i øvrigt fortælle, at Søgård Jakobsen som oftest havde medbragt nogle kryds-og-tværs'er på klubbafternerne, og dem sad han så og løste, når modstanderen tænkte (der var ikke skakure i klubben i disse tidlige år). Søgård mente åbenbart ikke, at det var nødvendigt at spekulere i modstanderens tænketid!

Allerede i Skivum Østerkrat havde Anker været den stærkeste, men i Skørping blev spillet skærpet takket være den lidt større konkurrence, men også fordi Anker kom i gang med at spille korrespondance-skak, hvor både åbningerne og positionsforståelsen blev styrket. Inspiratoren til skakken var det daværende medlem Svend Andersen. Det var også lidt mere overkommeligt at spille k-skak på den tid. Portoen var 12 øre, men så måtte man heller ikke skrive ret mange personlige meddelelser på skakkortet!

Rent organisatorisk var Anker ikke imponeret over forholdene i Skørping, som vel reelt ikke adskilte sig meget fra dem i Skivum. Formanden, den daværende frisør Carl Aa. Pedersen, var nemlig stort set aldrig til stede. Med én undtagelse: generalforsamlingerne, hvor han skulle genvælges! Og retfærdigvis må det nævnes, at man også af og til kunne trække på ham, når man skulle dyste mod andre klubber. Men ellers var det spillerne selv, som skulle styre, og det gik da også rimeligt nok. Men Anker havde nu lidt lyst til at blande sig, så han kom med i bestyrelsen i

1953, blev næstformand i 1954, og så indledte han ellers en formandsperiode på 17 år i 1961. (Og senere er Anker igen blevet formand i tiden 1984-88).

I disse år steg antallet af medlemmer langsomt. En stor succes var det dog, at det lykkedes at få en del børn med i klubben - det havde tidligere været en udpræget mangelvare. Dengang cyklede børnene ikke til skak, og de blev heller ikke kørt af deres forældre - som næppe havde bil. Derimod læssede Anker 4-5 knægte fra Hellum op på ladet af varebilen, og det var så deres måde at komme til og fra skak på! Andre fra oplandet - fx købmanden fra Fræer - gjorde det samme, så efterhånden var ungdommen pænt repræsenteret.

Dengang havde Dansk Skak Unions turneringer ikke set dagens lys - det skete først i 1963. I stedet planlagde man selv en alle mod alle-turnering mod de lokale klubber i løbet af vinteren. Disse klubber var Vårst, Dokkedal, Kongerslev, Mou og Ellidshøj samt selvfølgelig Skørping. Set med nutidens øjne er det nærmest ufatteligt, at man kunne drive skakklubber i disse landsbysamfund dengang. Men bilen og TV'et var endnu ikke udbredt, så det var faktisk ikke let at komme ud at køre langt, og så kunne man jo lige så godt møde vennerne fra byen over et spil skak - i hvert fald en gang om ugen. Skørping klarede sig udmærket i disse turneringer, men datidens storhold var Vårst - anført af spillere som Tage Henriksen (nu Terndrup) og Poul F. Christensen (nu Hadsund). Desuden spillede en enkeltmandsturnering i Østhimmerland, og her blev Anker et enkelt år nr. 1. Desværre på ligestilling med Tage Henriksen, som efterfølgende vandt omkampen og blev mester for Østhimmerland.

Men i løbet af ganske få år i 1960'erne ændrede skakbilledet sig voldsomt. De lokale klubber døde på striben, og pludselig var Skørping ene tilbage i hele den østlige del af landsdelen. Også tilslutningen til østhimmerlandsmesterskabet svandt ind, og turneringen blev inddraget. En epoke i skakken var uigenkaldeligt forbi, og nye tider, hvor DSU og hovedkredsen blev de vigtigste aktører, trængte sig på. Men det er en ganske anden historie. Dog kan vi lige slutte dette lille kapitel med at fortælle, at klubben omkring 1970 fik en ny indsprøjtning af unge folk, heriblandt John Stephensen og Arne Valsted fra Arden. I det hele taget voksede klubben sig stærk og ganske stor. En bevægelse i den anden retning skete dog også, da den unge lærer Gunnar Østergaard kom til Astrup fra Vesthimmerland. Anker havde her øjnet chancen for at styrke Skørping med en ny, stærk spiller, men i stedet skete der det, at Gunnar Ø. startede en ny klub i Hadsund, men ikke nok med det: han "stjal" 4 spillere fra Skørping, som drog med sydpå! Noget af overraskelse, og mange år senere kan man stadig mærke på Anker, at han faktisk var noget rystet over det, som skete dengang.

Som tidligere fortalt gjorde Anker sin entre i klubben på Skørping Kro/Hotel. Her kunne man spille indtil kl. 23.00, og det lå i luften, at spillerne helst skulle indtage kaffe på stedet i løbet aftenen. Trods den kendsgerning, at man faktisk rettede sig herefter, var krofatter ikke så let at danse med. En gang, hvor han vist heller ikke var helt ædru, var man først blevet færdige ved 23.30-tiden, og krofatter blev olm. Men det ville de tilstedeværende ikke finde sig i, og på stedet tog Anker og et andet bestyrelsesmedlem, Gunnar Knudsen, alle kasser med brikker, brætter og andre materialer med sig for aldrig at

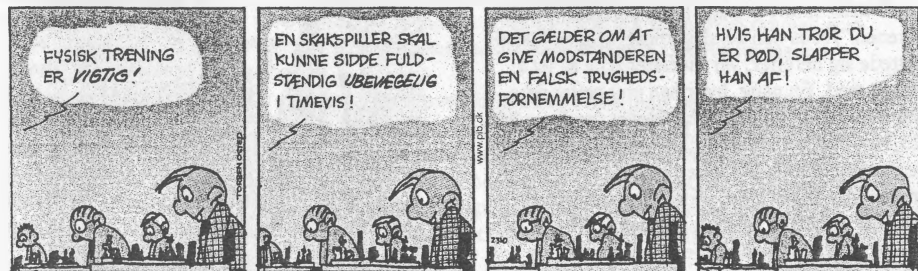
komme tilbage! Klubbens spillere flyttede herefter over på "Turisten" - det nuværende Hotel Rebild Park. Atter senere blev pladsen her for trang, hvorefter turen gik til SID på Møllevej. Jo, Anker kunne blive ved, men også gode lejligheder skal jo finde deres afslutning, så til slut beder klubbladets usdendte Anker om at sammenfatte hans 50 år med skakken som ledsager. Og der er ingen tvivl om, at han har nydt det halve århundrede. Både spillet, snakken, det organisatoriske arbejde og i stigende grad samværet med andre skakspillere. Lidt brok har der selvfølgelig været gennem tiderne - men faktisk også kun meget, meget lidt! Spillere, som har været meget lidt begejstrede for at tabe (fx "Magister" P. Chr. Andersen, som kunne finde på at feje bræt og brikker ned på gulvet med en stor håndbevægelse, når skaklykken gik ham i mod) eller enkelte andre, som har været lidt vel trættekære. Men alt i alt nærmest ingenting, i hvert fald ikke noget, som overhovedet kan hamle op imod de glæder, som spillet har budt på. Livet i klubben har ændret sig noget, og nutidens skakspillere snakker faktisk **mindre** end datidens! Og så er 50'ernes håndværkere, arbejdere og husmænd i høj grad blevet skiftet ud med studerende og andre af bogens folk. En udvikling som vi selvfølgelig har gjort sammen med hele det Danmark, som har ændret sig i løbet af de 50 år, Anker har været aktiv i Skørping. En fornem præstation - til lykke med jubilæet!

HA

Den skøre familie

Den skøre familie

Forårsafslutning 2002

Efter generalforsamlingen d. 25.04 var der forårsafslutning. Måske bliver det sidste gang, at dette dobbeltarrangement gennemføres, da der på generalforsamlingen hørtes en del skeptiske røster mod denne lidt aparte blanding af aktiviteter.

Vore 2 årlige afslutninger er forbundet med et væld af traditioner. Man vovede dog at bryde en af dem i år, da menuen **ikke** stod på ål denne gang. Maden var lagt i Peter Langelands trygge hænder, og han valgte at traktere med en omgang gullasch. Særliges velsmagende var den, og Peter kan godt være bekendt at prale af sine evner på dette område. Det gik han faktisk også rundt og gjorde. Især understregede han - som en udpræget positiv ting - at gullaschen med tilbehør "ikke indeholdt så meget som ét eneste grønkorn!" Ganske populært i Skørping Skakklub, men sloganet var nok ikke slået an i en husmoderforening eller i en træningslejr med fodboldlandsholdet. Nå, skidt - Peter færdes vist ikke så meget de steder!

Peter Langeland
- her står den ikke på gullasch, men "stegt lever"

Kartoffelmosen til gullaschen var fremstillet af Sven Eriks datter, Ane, som er meget duelig i et køkken. Hun er fx kendt som "Snitten", da hun er en sand mester i at bage hindbærsmutter. Hendes mos smagte da også fremragende, men hun havde åbenbart ikke taget i betragtning, at de fleste skakgæster var velvoksne mandfolk, så alt var væk efter at første portion var spist. Anden servering måtte derfor indtages med rugbrød.

Quizen var fremstillet af Regnar, som denne gang havde valgt temaet "berømte personer". Man skulle gætte, hvem en lang række fotos og malerier forestillede. Man skulle være i stand til at spænde vidt - lige fra Leonardo da Vinci og Karl Marx til Mae West og Henrik den 8. For at gøre det en smule lettere, indgik der en særlig skaksektion. Overlegen vinder af konkurrencen blev ikke overraskende en person, som har sin klassiske dannelse i orden, nemlig **Arne Søgaard**. Vi er samtidig nødt til at pointere, at Den Gl. Redacteur blev nr. 2, hvilket han dog går og skumler noget over endnu.

Ellers stod Sven Erik Strengelad med sit kor af skomagerbasser for underholdningen. Vi var en tur i Nyhavn, fik besøg af Onkel fra Minnesota, og som noget nyt fulgte vi også den søsyge færgepassager på hans lidelsesfyldte tur til Bornholm i den mellemste køje. Den faldt også i sangerdrengenes smag.

Så var der frugtsalat - produceret på allerbedste vis af Vagner - og så kunne lynskakken begynde. Stemningen var for, at man skulle nøjes med 7 runder i stedet for 9, og sådan blev det. Allerede i 1. runde indtraf en kæmpensation, som helt spolerede turneringen for en af favoritterne, nemlig Regnar. Han blev helt kvæstet og slået af årets nybagte junior, Jeppe Langeland. - Steffen var

selvfølgelig også blandt dem, man havde sat sin lid til, men han tabte allerede i 2. runde til Søgaard. Ifølge referaterne trådte han helt ved siden af i en ellers vundet stilling. - Efter disse hændelser blev turneringen langt hen ad vejen domineret af lidt mere inferiøre lynspillere som Sven Erik og Hans, som begge tog 4 pinde i træk, hvorefter de remiserede indbyrdes. Nu skiltes de tos veje imidlertid, idet Sven Erik tabte de to sidste, mens Hans fortsatte med en gevinst i 6. runde. I mellemtiden havde Steffen fået skovlet 5/6 i land, så de to redaktører skulle i 7. og sidste runde spille om årets forårsmesterskab, idet Den Gl. kunne nøjes med remis. Det fik han imidlertid ikke, så **Steffen** (også kaldet "Forræderen" af visse klubmedlemmer) blev "lille lynmester 2002".

Slutstillingen blev hermed:

6:	Steffen Nielsen
5½:	Hans Andersen
5:	Brian Pedersen
	Arne Søgaard
4½:	Sven Erik Østergaard
4:	Ole Østergaard
	Regnar Simonsen
	Charlotte Staun
	Patrick Lemonnier
	Peter Langeland
3:	Jeppe Langeland
	Jens Müller
2½:	Lars Jensen
	Simon Jensen
2:	Stener Mousten
1½:	Frederik Poulsen
	Henrik Aagaard Christensen
1:	Allan Norvark

Vi slutter af med at bringe et billede af frugtsalatproducenten Vagner Christensen:

HA

Den skøre familie

Öröm og Prins Henrik i trafikuheld

I midten af halvfemserne var Jesper Öröm Thomsen én af Skørping Skakklubs faste støtter. Blandt andet spillede han flere sommerturneringer i Ungarn under vor klubs faner. Men efterhånden er det et par år siden at Jesper Öröm Thomsen har sat en springer på a7 i Skørping Skakklubs lokaler, men han bevarer kontakten med sin gamle klubkammerater festlige lejligheder som forårs- og julefrokoster. Om Jesper er helt tabt for for den seriøse skak er uvist, men siden han har indstillet skakkarrieren, har han gjort så formidable fremskridt på andre fronter, at man må formode, at han ikke behøver ty til skakken for at tjene til dagen og vejen.

I fritiden boltrer Öröm sig på alverdens beachvolleybaner, og det med en sådan succes, at han og makkeren senest er blevet toere ved det nordjydske mesterskab! Men hovedkarrieren har han i det Nibensiske elektronikfirma Digianswer. Det meget lidt nordjysk klingende navn, dækker over et samarbejde med amerikanske Motorola, for hvem Digianswer udvikler delkomponenter til mobiltelefoner.

At Jesper udfyldte en eller anden funktion i firmaet har redaktørerne vidst længe, men betydelig var alligevel vores overraskelse da Thomsen i foråret blev kåret til månedens medarbejder blandt samtlige ansatte. Udnævnelsen var ikke blot at prestigøus karakter, for med æren fulgte råderetten over firmaets Porsche i hele juli måned. Pludselig blev det igen coolt at kende Öröm.

Og her tager historien en overraskende vending. Nyheden om Digeanswers anderledes "gulerod" var nemlig nået så langt som til de franske vin- og jagtmarker, for tirsdag d. 2 juli dukkede Dronning Margrethe og Prins Henrik op i Nibe. Straks gik vores majestæt på jagt efter fortidslevn på de himmerlandske marker, men gemalen meldte sin ankomst hos Digianswer.

Efter endt rundvisning fik Prinsen øje på den knaldrøde Porsche, der stod parkeret i gården, og de tilstedeværende fotografer øjnede muligheden for et godt billede af vores franske ven.

Tilsyneladende frygtede man, at prinsen skulle flygte fra mediernes søgelys i sit nye legetøj, så som sikkerhed placerede man Öröm på passagersædet ved siden af Prinsen, medens verdenspressen knipsede løs. Jesper ledte febrilsk efter et passende konversationsemne:

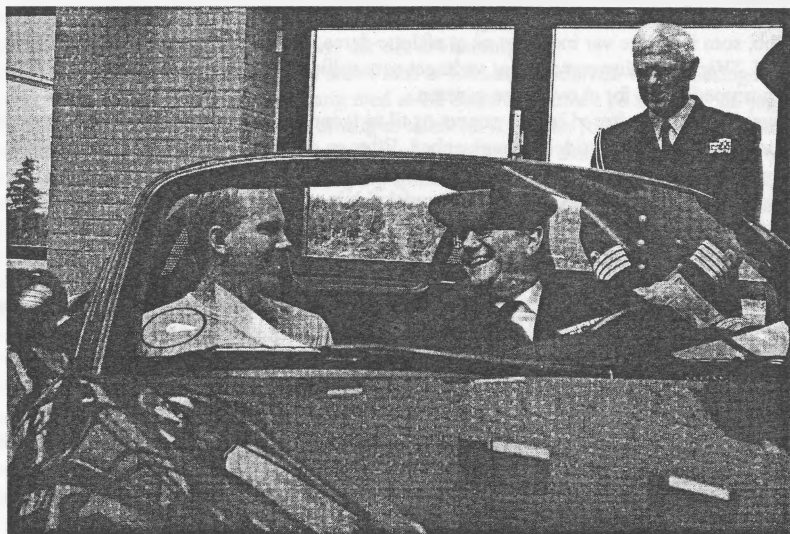
"Et øjeblik overvejede jeg at fortælle Prinsen, at jeg var skakspiller, for jeg vidste jo at han spillede bridge. Jeg kom dog på bedre tanker, da jeg frygtede at den uundgåelige snak om konger og dronninger ville underminere enhver selvtilid, Prinsen måtte have fået ved for en gangs skyld at være i førersædet. I stedet snakkede vi om bilens indretning, antal kørte kilometer o.s.v.", fortæller Jesper til klubbladet.

Helt præcist hvad, der herpå hændte, må stå hen i uvishedens dis, men tilsyneladende opdagede Prinsen at nøglen sad i, og da Jesper i spøg foreslog at de kørte en tur, tog han det bogstaveligt, og trådte på speederen, så bilen kørte ind i store dele af møblementet. Det helt store drama udeblev, da Henrik fik bremsen for større skade skete, og tililende hjælpere fik reddet de to kumpaner ud af bilen.

Oven på den ophidsende oplevelse fortæller Jesper, at han agter at restituere ved at rejse nogle uger til Italien. Hvordan kommer han frem? Ja, I har gættet det - mere drama er i vente!

Pressen var mødt talstærkt frem for at forevige Jesper.

Her har Jesper fyret en af sine vittser af, og Prinsen morer sig kongeligt (næsten...).
Vitsen er vist den om nonnen og sømanden.

EN ALTERNATIV KLUBFINALE I AALBORG

Her følger en lille opdatering fra den Aalborgensiske skakscene, hvor jeg nævnt i sidste referat var med i afgørelsen om klubbesterskabet. Forårsturneringen var endt med 3 mand på 5 point, og omkampen endte med at Ildar Salakhutnikov vandt med 3 sejre, foran mig med 2 og Mindaugas Genutis med 1.

Dermed skulle jeg spille en 2-partiers finale mod Tatar-russeren Ildar, der ikke helt forstod hvorfor han skulle spille alle disse partier uden rating på spil. Flere gange sagde han: "To win this title in Aalborg gives me no prestige in Russia. I come back to Moscow and say 'I am champion of Aalborg', and people will laugh at me".

Mit håb var derfor at han ville tage let på sagerne, og forære det lokale håb al prestigen. Første parti bekræftede denne antagelse, da jeg sejrede, efter et parti, hvor jeg havde stået klart dårligst. Hans forsøg på at forvirre mig i min tidnød, endte dog som det ofte gør med at han selv blev overivrig, og med vingen hængende fik jeg pludselig en mat ind på ham.

Ned på jorden kom jeg hurtigt igen i andet parti selvom jeg ikke fik et ben til jorden. Efter 25 træk var jeg helt pakket sammen, og vi skulle nu aftale, hvorledes vi ville afvikle omkampen. Udsigten til at måtte spille endnu et helafspensparti, for en titel, som ikke vil give genlyd i Moskva, fik Ildar til foreslå at vi spille 6-lynpartier den efterfølgende tirsdag. Nu er lyn jo netop russerens paradepisciplin, men jeg var også lidt træt at skulle seriøst skak om sommeren, så jeg accepterede. Den afgørende tirsdag oprandt, men da vi ankom til klublokalerne, som til dagligt befolkes af vandmiljøteknikstuderende og deslige, viste det sig, at der havde været indbrud tidligere på ugen. For at undgå lignende ubehageligheder igen, havde pedellen låst døren til det lokale, hvor vores materialer er opmagasineret - og glemt at give os nøglen!. Derpå tydede alt på at afgørelsen måtte udskydes endnu en uge, men så fik Bjarne Sønderstrup den gode idé, at vi spillede finalepartierne på skakværtshuset "Victoria". Benævnelsen skakværtshus kan for størstedelen begrundes med at "Victoria" er en af de få beværtninger i Aalborg centrum, der stiller skakbræt og brikker til rådighed for gæsterne. Af samme årsag er værtshuset med jævne mellemrum blevet besøgt af spillere fra vores klub, som ikke lige var indstillet på at afslutte deres skakaften når klubben lukkede ved midnatstid. "Victoria" blev enstemmigt vedtaget som spillested, og samtlige fremmødte denne klubaften trippede med for at overvære gyseren.

Vores første problem - efter vi havde vænnet os til se igennem røgtågerne, var at finde et skakur, der kunne leve op til den højtidelige begivenhed. Efter en del skruen og banken lykkedes dette projekt og formand Sønderstrup kunne erklære matchen for begyndt.

Nu er jeg jo ikke typen, der fisker efter gode undskyldninger, men jeg vil alligevel komme med en mulig forklaring på, hvordan det kan forklares, at jeg tabte 5-1. Udover baggrundstøjen - og røgen, som var ens for os begge, sad jeg og kom til at lytte til hvad med lidt god vilje kan karakteriseres som en samtale, der foregik mellem et midaldrende par ved bordet bag os. Ildar, hvis dansk endnu har visse mangler, kunne ubesværet føje samtalen til baggrundstøjen, men jeg kunne desværre ikke udelukke de konkrete ord. Jeg vil ikke gå i detaljer, men der var tale om en typisk stamværtshussamtale, hvor gentagelsernes antal kun blev overgået af emnets ligegyldighed. Hen mod de sidste partier udviklede snakken sig til et reelt skænderi, og det blev tydeligt at et reelt håndgemæng kunne være i vente. Imens kunne Ildar sidde og forestille sig at de to bag mig diskuterede filosofiske emner, i hvert fald var det tydeligt at han nød stemningen, uvidende om at der hvert øjeblik kunne komme en flaske flyvende.

Det blev altså ved drømmen om mesterskabet for mig, medens Ildar kan fortælle vennerne hjemme i moderlandet, om dengang han blev klubbester på et værtshus.

SN

Wienerbrød og Henning Larsen

"Hvorfor er det nu at jeg skal spille med i Aars"?, spørger jeg mig selv hvert år i marts. Hvorfor køre 50 km frem og tilbage 7 mandage i træk, når man kan deltage i Nørresundbys udmærkede 5-runders EMT få kilometer fra hjemmet? Arne Fjordside, der var chauffør for Aalborg-slanget har udviklet en teori. "Det er sommerraftenernes køreture gennem den smukke himmerlandske natur der gør forskellen", sagde han den første aften, og drejede af mod Nibe (!). Tre kvarter senere, da vi via veje, som kun Arne kendte, var nået frem til Års, var det dog ikke den smukke solnedgang over Limfjordens vande, der var i os bagsædepassagerers tanker. Frem og tilbage og op og ned er ikke lige langt i ens mave, og der var flere af os, der ikke gav åbningstrækkene den sædvanlige kærlige pleje den aften. Resten af turneringen tog vi motorvejen via Støvring, og selvom man unægteligt ser meget lidt natur på den tur, kompenseredes dette så rigeligt af vore rolige maver.

En andet argument for Himmerlandsturneringen er det fremragende wienerbrød. En ivrig fortæller for den skole er Hugo Falberg, der dog aldrig har indrømmet det direkte. Men enhver, der ser Hugo bevæge sig energidrånet hen mod den glimrende kaffebod, der betjenes af mængder af frivillige Aars-spillere, og få minutter senere ser ham hoppe tilbage mod brættet med kaffen i den ene og wienerbrød i den anden hånd, er ikke et sekund i tvivl, hvad der er afgørende for ham.

Min egen teori er en noget anden. Den kan formuleres i to ord: Henning Larsen. Et eksempel på Hennings virke: I år kørte Aalborgfolkene hjemmefra klokken atten. Noget tidligt måske, når man betænker at turen tager højst tre kvarter, og urene startes klokken 19.00. Til gengæld er det dejligt beroligende at møde ti minutter før kampstart, og se at brikkerne er på plads, og alting i orden. Brikopsætter er netop Henning Larsen, og hans arbejde karakteriseres af at alle brikker står præcis midt på deres felter. Normalt når man sætter sig til brættet skal man altid rette, før man er klar, men denne aktivitet er komplet unødvendig når Henning har været der. Præcis klokken syv kommer han ind i lokalet og siger: "Klokken er syv - urene må startes". Jeg ved godt, at det siger alle turneringsledere, men det er nu engang rarere, når det er Henning.

Højdepunktet for mig, og sikkert for mange andre fans er Larsens duertale ved turneringens start. Selv om min mave denne gang var godt i gang med at slå den tredje knude på sig selv, var jeg i stand til at værdsætte de kloge ord. Ja, helt utrolig er talen vel ikke, han fortæller os hvor toiletterne er, og hvor man kan købe wienerbrød, og hvor de forskellige grupper skal spille. Men sagen er at han siger præcis det samme som da jeg første gang spillede med i Aars i 1991, og hvis ser mig omkring ser jeg de samme ansigter, iblandt enkelte nye, som jeg så dengang. I år var der otte Skørpingsspillere med (hvoraf jeg beklageligvis ikke havde set de fleste siden julefrokosten) samt masser fra Terndrup, Hadsund og de andre himmerlandske klubber, som jeg færdedes i i min karrieres forår. Dyre togbilletter har de sidste par år afholdt mig fra at være en hyppig gæst i Skørpings Skakklubs lokaler, men så er det godt at den fortabte søn har muligheden for at holde kontakten lidt vedlig i det østhimmerlandske.

Allerrest er kontakten jo over de 64 felter. Især når modstanderen er min arvefjende Niels Chr. Davidsen, og især når denne i runderne forinden har grebet enhver mulighed for at fjerne min opmærksomhed fra brættet. I en af de første runder opstod der overtryk i Niels Christians snart legendariske sundae-is med det resultat at han gik rundt og småbandede den første times tid, mens hans forgæves forsøgte at fjerne isen fra sin skjorte med den lille karakteristiske plastic-ske. Han havde også opfundet en ny træls sætning: "Der er ingen, som spillet glider for som dig, Steffen". Et

udsagn, som er særligt generende, når man netop har tabt efter at have sat en officer i slag i en fordelagtig stilling.

Før jeg bringer vores glimrende kampparti, vil jeg opsummere turneringens gang for Skørpingspillerne.

Niels Chr. havde en mindre god turnering og sluttede på $2\frac{1}{2}$ af 7. En ratingtilbagegang fra 1996 til 1975 - et tal, der dog stadig er noget højt i forhold til hvordan han spillede i nedenstående parti.

I 2. klasse fik både Sven Erik Østergaard og Jacob Søgaard acceptable 3 af 7. Andetsteds i bladet kan I se et underholdende parti fra Jacobs hænder. Don Ø havde en efter hans standarder stille turnerings. Fremadstormende Andreas L. Ertbjerg fik dog Svennes modgift, da han blot sad og ventede på at vor mand skulle give op. Pludselig... ja, vi har alle prøvet det...

I 3. klasse var Skørping repræsenteret af hele 5 mand, hvoraf Brian klarede sig bedst, da han såmænd gik hen og vandt gruppen med $5\frac{1}{2}$ af 7. Karl Sønderstrup, der tabte til Brian i 5. rundes topopgør, var stor i nederlagets stund: "Han er sgu farlig - den unge mand fra Skørping", og ret har han jo. Dernæst fulgte Poul Erik med $4\frac{1}{2}$ på en 5. plads. Poul Erik har for øvrigt endnu ikke tilgivet mig min flugt til Aalborg for en 5-6 år siden, og skulede ondt till mig hvergang vi mødtes omkring analysebrætterne. Af samme årsag kan jeg ikke ytre mig om Simonsens spil - jeg turde ganske enkelt ikke nærme mig hans bræt.

Patrick Lemonnier fik flotte 4 point i sin første koordinerede turneringen og hoppede ind på listen med 1131. Han lagde ud med 3 af 3 og alle troede, at vi her havde det største franske skaktalent siden Labourdonnais, men med 3 nederlag før den sidste sejr, måtte Patrick sande at himmerlændinge er sejere end som sådan.

Unge Jens Weide fik en hård start på sin skakkarriere, da han kørte med Niels Chr. både til og fra turneringen. Om det var den megen McDonalds-mad som de to indtog, eller om det blot var Niels Christians selskab gennem en længere periode der gjorde udslaget, skal vi ikke forsøge at gisne om, men Jens måtte i hvertfald nøjes med 2 af 7.

Stener Moustén tabte et par partier uden kamp, og trods den beskedne score på $1/7$ var han ganske godt tilfreds med at have deltaget i sit livs første skakturnering. Ratingpilen blev stående ud for 1000, men der er næppe tvivl om, at vi får Stener at se igen i flere fremtidige turneringer. Blandt andet også af den grund, at han nu lader sig pensionere fra Skørping Skole, så tiden til skakspil og -studier skulle blive let at finde.

Jeg selv spillede en blandet turnering, men var med $4\frac{1}{2}$ af 6 (blandt andet efter sejr over min onde ånd Carsten Hellegaard) godt med fremme inden sidste runde. Sammen med Henrik Willumsen jagtede jeg Hellegaard med 5. Jeg missede flere gevinster og én klar trækgentagelse mod Mogens Nielsen, men gamblede og tabte. Selvfølgelig viste det sig derpå at en remis ville have rakt, da begge mine konkurrenter ligeledes sensationelt tabte. Carsten, der altid er leveringsdygtig i en god portion usympati, var ikke sen til at håne os, og sandt er det, at hvis han kan blive mester efter at have spillet så ynkeligt, må han have gode fremtidsudsigter, den dag han spiller godt.

Nå, nu kan jeg ikke vente længere. Her er mit fascinerende bravalla-slag mod Lupin-dyrkeren fra Hellum.

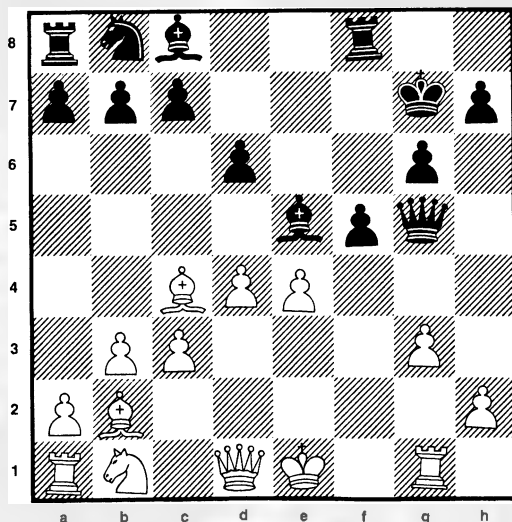
Hvid: Niels Chr. Davidsen, Skørping

Sort: Steffen Nielsen, Aalborg

1. f4 Sf6 2. b3 g6 3. Lb2 Lg7 4. e4 d6 5. Sf3 0-0 Mærkværdigvis de præcist samme træk som i mit parti i første runde mod John Madsen, Nørresundby. Vor ven afviger dog her med: 6. Ld3 e5! Et skarpt svar, der udstiller løberens lidt klodsede placering på d3. 7. fxe5 Sg4 8. c3 Ikke lykken, men i det mindste tvinger det sort til at slå på e5. 8. - Sxe5 9. Sxe5 Lxe5 10. g3 Der skulle gøres noget mod skakken på h4, og på 10. 0-0 følger 10. - Dh4 11. g3 Lxg3 og Ld3 hænger! 10. - Dg5 11. Tg1 Der var ikke for alvor nogen god måde hvorpå hvid kan dække truslen på g3. 11. - f5 Flere tropper føres til fronten, men Davidsen øjner chancen for at jage de farligste på flugt. 12. Lc4 Kg7 13. d4???

Steffen Nielsen

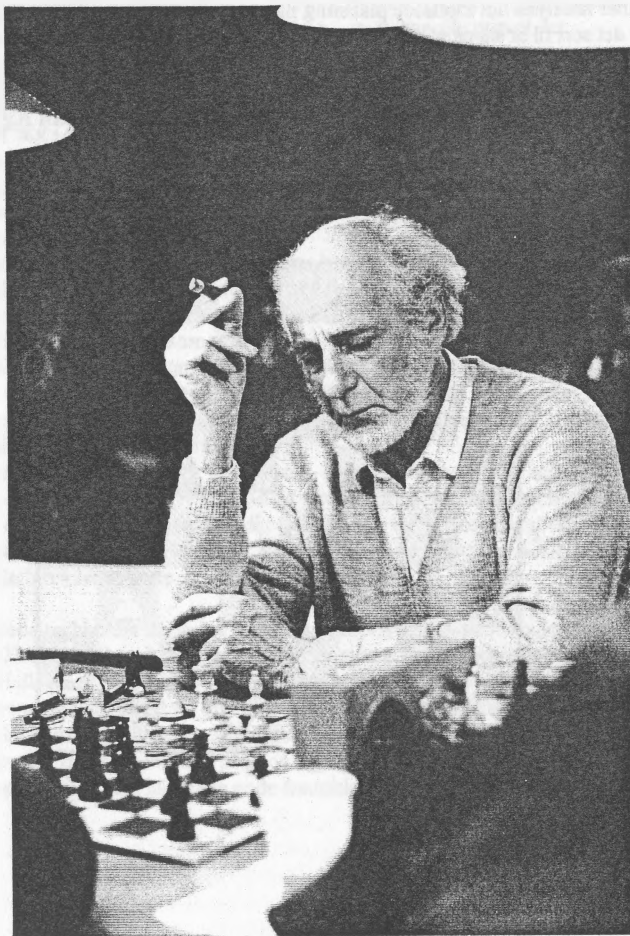
Niels Chr. Davidsen

Jeg har anmodet hovedredaktøren om måtte bringe en 3-4 diagrammer til dette parti for at udstille NCD's elendigheder, men pladshensyn gør dette umuligt. 13. - De3+ 14. Kf1 fxe4+ En rar en at få

med. Heromkring lænede min modstander sig ind over bræt og sagde : "Der er ingen, som spillet glider for, som dig". **15. Kg2 Lxg3!** Sort får dronningen ud efter 15. - Df2+ 16. Kh1 Dxb2 17. dxe5 Dxa1, men teksttrækket med pointen 16. hxg3 Tf2+ 17. Kh1 Dh6+ er mere simpelt. **16. Kh1 Lxh2** En bonde til. Denne gang går hvid mat på h3 hvis han slår til. **17. Tfl Lf4!** Der er intet forsvar for hvid, men NCD trækker pinen ud. **18. Kg2 Dg3+ 19. Kh1 Dh2 mat. 0-1**

SN

Eichler Madsen

- skabte forbindelse mellem dansk skak og boksning

Eks-Skørpingspiller bag Børge Kroghs boksесucceser

Den 18. april i år fyldte Børge Krogh alias "Den nordjyske bokseprofessor" 60 år. I den anledning bragte Politikens Sportsmagasin et meget stort interview med fødselaren. Ikke noget stof, som umiddelbart forekommer af interesse for Skørping Skakklub, men så alligevel...

Det forholder sig nemlig således, at Børges brødre, som også var store boksetalenter og nåede langt inden for denne sportsgren, begge fik "håndens arbejde" senere i livet. Derimod gik Børge en noget anden vej, idet han blev lærer og senere mangeårig skoleinspektør i Mou. Politikens interviewer stiller da også naturligt nok spørgsmålet, hvordan det kunne gå til, at Børge kom ind i skoleverdenen i højere grad end det var strengt nødvendigt - dvs. længere end til 7. klasse.

Og her er det så, at Børge Krogh kan afsløre, at det er en af Skørping Skakklubs tidligere spillere, som faktisk kan tage æren herfor. En ellers noget trist hverdag på Kjellerupsgade Skole i Aalborg blev nemlig i 4. klasse afbrudt af en ung lærer, som kunne grine sammen med eleverne, underholde dem og samtidig lære dem en masse samt styrke deres nysgerrighed. Og hvem var læreren så? Jo, ingen ringere end vort tidligere medlem, **Eichler Madsen** (i artiklen kaldes han fejlagtigt "Eischler"). Nyere medlemmer kender nok ikke Eichler, men han blev i sin tid lokket med i klubben af hans nabo i Gerding, Poul Erik Simonsen, og han gjorde det godt hos os i nogle år. Desværre havde Eichler det med at tage partierne med hjem om natten, hvor han spekulerede og drømte videre om bønder i slag, matkombinationer m.v., og det blev lidt for meget af det gode, så Eichler valgte at indstille skakkarrieren. Siden er han i øvrigt flyttet til Terndrup, hvor han dog heller ikke har frekventeret den lokale klub. Men som det fremgår af klippet fra Børge Kroghs fødselsdagsartikel var Eichler en stor pædagog. Læs selv vedstående klip!

HA

I betragtning af at begge hans store brødre valgte en uddannelse i industrien, var det lidt af en afvigelse i familien, at Børge Krogh i stedet fortsatte sine studier og blev lærer.

»Men den slags valg beror meget på den påvirkning og indflydelse omgivelserne har på en. I Sct. Hansgade kom jeg f.eks. meget hos smeden, og da jeg havde rimelig let ved at læse, skrive og regne, var han den første til at opmuntre mig til at fortsætte skolegangen«.

Skoletiden var dog ikke nogen udpræget rar oplevelse.

»Kjellerupgade Skole var absolut ikke nogen fornøjelse, med lærere som både slog og var ondskabsfulde«, erindrer Børge Krogh.

Men så oplevede han heldigvis sin egen lille aalborgensiske version af "De døde poeters klub".

»I 4. klasse fik jeg en lærer, Eischler Madsen, der lige var kommet fra seminarieret, og så blev skoletiden helt, helt anderledes. Han kunne snakke og grine med os, og han kunne få os interesseret i at læse og få lært noget«.

»Desværre havde vi ham kun i et år, for så blev hele klassen flyttet over på en anden skole, i Rantzausgade. Det var ligesom at blive bombet tilbage til den negative skoletid, men heldigvis fik Eischler lavet det sådan, at jeg fik lov til at komme i fritidsklubben på den gamle skole hver eftermiddag«.

»Derved bevarede vi kontakten. Vi lavede sløjd, legede sørvere, tegnede, spillede skak, mølle og dam og udviklede i det hele taget vore kreative evner i selskab med Eischler, men også hans kolleger, som nu var helt anderledes afslappede og åbne. Fra 8-14 havde de været som djævløse, men i fritidsklubben ændrede de sig totalt. Man kunne faktisk slet ikke forstå et sådant stemningsskifte«.

Til de nordjyske skakklubber.

Terndrup Skakklub og Terndrup-Centret har endnu en gang fornøjelsen at indbyde til

LYNTURNERING UNDER ÅBEN HIMMEL

lørdag den 10. august 2002

<u>Spillested:</u>	Terndrup-Centret, Terndrup
<u>Spilletidspunkt:</u>	Kl. 10.00 - ca. 12.30
<u>Indskud:</u>	25 kr. pr. spiller
<u>Præmier:</u>	Hele indskuddet går retur i form af præmier
<u>Turneringsform:</u>	Alle mod alle i grupper på så vidt muligt 10 spillere - der inddeles efter rating
<u>Betænkningstid:</u>	5 minutter pr. spiller pr. parti
<u>Tilmelding:</u>	Gerne i forvejen til Hans Andersen, Højvangsvej 18, 9574 Bælum. Tel. 98 33 74 05 e-mail: hansbael@worldonline.dk

Tilmelding på stedet inden kl. 09.50 er også i orden

Ekstratilbud: Der vil på spillestedet også blive kæmpet om **HIMMERLANDSMESTERSKABET I KÆMPESKAK.** Desuden vil der om muligt blive engageret en stærk spiller til at give simultanforestilling. Deltagelse heri er gratis.

På gensyn til en gang sjov sommerskak. Den kan blandt andet bruges som en gang opvarmning til den forestående sæson.

PS: I tilfælde af meget dårligt vejr vil der i år være mulighed for at flytte lynturneringen inden døre.

venlig hilsen

&

Terndrup Skakklub
Terndrup-Centret
v/Hans Andersen

HURTIGSKAK I SKØRPING

Skørping Skakklub har hermed fornøjelsen at indbyde til vores traditionelle sommerturnering, som i år finder sted

lørdag den 17. august kl. 10.00 - ca. 16.00

på Kulturstationen i Skørping

Vi håber, at klubformændene kan få fat i en god portion spillere, som vil pudse formen af og lade op til en ny sæson ved denne lejlighed. Vi plejer at have en hyggelig turnering præget af god stemning og flot skak!

Lidt om turneringen:

Indskud: 60 kr. pr. spiller

Turneringsform: Der spilles 7 runder. Normalt har der været spillet i én stor Monrad-gruppe, men ved stort antal tilmeldinger vil spillerne blive inddelt i flere grupper ud fra deres ratingtal.

Præmier: Hele indskuddet går retur til spillerne i form af pengepræmier. Spillerne vil blive inddelt i flere præmiegrupper, således at **alle** har rimelige chancer for at komme i præmietagernes rækker.

Betænkningstid: 20 minutter pr. spiller pr. parti.

Kantine: Som sædvanlig kan Skørping Skakklub tilbyde friskbrygget og stærk kaffe, velsmurte håndmadder, kolde øl og vand samt andet, som en skakspiller kan have behov for. Alt sammen til populære priser.

Tilmelding: Senest torsdag den 15. august til
Hans Andersen,
Højvangsvej 18,
9574 Bælum.
98 33 74 05
hansbael@worldonline.dk

På gensyn i Skørping!

Anti-meraneren (D44)

Efterhånden er det et par år siden, at jeg fortalte min medredaktør, at jeg agtede at skrive en teoriartikel eller ligefrem -serie til klubbladet. Emnet skulle være den såkaldte Anti-Meraner eller Botvinnik-systemet i slavisk, som jeg finder yderst interessant. Steffen tog min meddelelse til efterretning, men så i øvrigt lidt skeptisk ud.

Og jeg må da vedgå, at det har været en rum tid, før jeg for alvor har fået skrevet noget til artiklen. Færdig er den da heller ikke endnu, men efter at Steffen har gået og bragt emnet op temmelig tit, vil jeg nu tage fat med et indledende afsnit, som forhåbentlig kan danne baggrund for dels min interesse for åbningen, dels for de vigtigste ideer og sidevarianter. De mere konkrete varianter (og der skal som hovedregel spilles meget præcist i denne åbning) vil så følge i de næste klubblade. Jeg ønsker læserne god fornøjelse - jeg synes selv, at varianten er knaldhamrende spændende

Nu er det ikke fordi jeg vil ophøje mig selv som ekspert på området. I Skørping Skakklub har vi flere spillere, som kender noget til varianten, som i Informator-kode hedder "D44". Regnar har ofte spillet den - bl.a. mod mig - i lyn. Steffen er blevet bekendt med varianten i løbet af de senere år, både i Aalborg Skakforening, hvor nogle af topspillerne kender til disse sager, og så er han selv blevet spilfører i en anti-meraner i venskabspartiet mod Geyer (se sidste og i øvrigt også næste nummer af klubbladet). Afdøde Lars Hornsgaard spillede også varianten, og det samme er tilfældet for Niels Jørgen Jakobsen. Sidstnævnte må i øvrigt påtage sig ansvaret for, at jeg er blevet indfanget i D44-nettet og dermed også for, at denne artikel er blevet til. Det var nemlig Niels Jørgen, som i sommeren 1991 blev præsenteret for Botvinnik-systemet i en eller anden københavnsk klub. Han foreslog straks, at vi skulle spille 2 korrespondancepartier med denne åbning. Som tænkt så gjort, og vi har nu i 11 år spillet videre på begge partier. Hastigheden har været ca. 2 træk om året, og vi er kommet til træk 26-27. I begge partier er kampen stadig vidtåben. Bladets læsere vil selvfølgelig siden få begge "pragtpartier" at se.

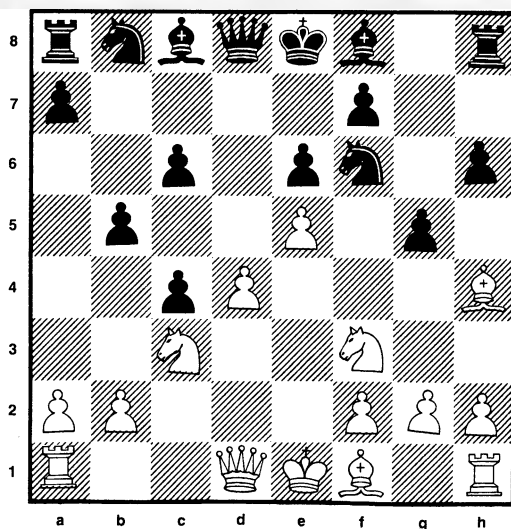
Det fascinerende ved varianten er, som læseren snart vil opdage, at man i midtspillet kommer ud for masser af stillinger, hvor stærkt afvigende fordele til de to spillere skal vejes op mod hinanden. Fx farligt kongeangreb kontra overvældende centrum, dronning kontra løber og tårn, udviklingsforspring kontra flere mærbønder osv. osv. I talrige stillinger, ja faktisk i majoriteten af

alle spil kommer man ud for skæve materialefordelinger. Alt dette gør, at mange varianter må betegnes som meget uklare, hvilket i mine øjne gør dem meget attraktive. Her kan man for alvor vise, hvad ens skakevner dur til!

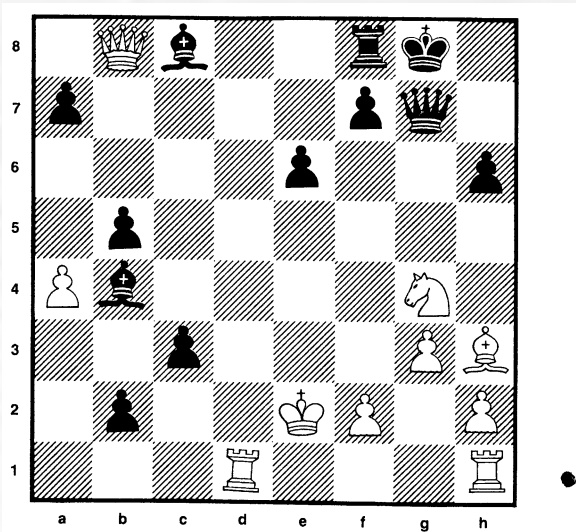
Med disse ord vil jeg gå over til selve varianten. Efter gennemlæsning af denne og de følgende artikler håber jeg, at jeg har fået smittet endnu flere med D44-sygen. Måske kan vi ved lejlighed lave en tematurnering på en klubaften? - Jeg vil lige understrege, at tingene er så komplicerede, at jeg overalt har udeladt mange - forhåbentlig mindre væsentlige - bivarianter.

D44:

1. **d4 d5**, 2. **c4 c6**, 3. **Sf3 Sf6**, 4. **Sc3 e6** Denne stilling kan selvfølgelig også nås med en del andre trækfølger. Hvis hvid foretrækker en traditionel slavisk opstilling, spiller han 4. - **dxc4**. 5. **Lg5** Hvis hvid er en tøsedreng/mere rolig type, kan han her vælge en klassisk meraner med 5. **e3**. 5. - **dxc4** Og hvis sort får kolde fødder, kan han her afvige med 5. - **h6**, 6. **Lxf6 Dxf6**. Med sit 5. træk kan man sige, at sort meget tidligt i partiet tager en stor chance. Han tillader hvid at gennemføre det stærke fremstød **e2-e4** med hurtige taktiske trusler, men samtidig påstår sort faktisk allerede nu, at han har vundet en bonde, og at han agter at holde fast i den og senere opbygge en stærk bondefalanks i b-, c- og måske endog d-linien. En så stærk og hurtigtrullende kæde af bønder, at hvid kan få store problemer med at stoppe den i tide. Med 5. - **dxc4** er der altså fløjtet op til åben kamp, en strid som ofte varer ved partiet igennem. 6. **e4** Logisk og godt. Alternativt kan hvid gå profylaktisk til værks med 6. **a4**. 6. - **b5** Merbonden skal jo hævdes. Problemerne med den efterfølgende binding af springeren på f6 må løses ad taktisk vej. 7. **e5 h6**, 8. **Lh4** Geller har forsøgt sig med 8. **Lxf6 gxf6**, 9. **a4**, men efter 9. - **a6** får sort fordel. 8. - **g5** Man kan være af den overbevisning at Antimeranerens grundstilling opstår efter 5. - **dxc4**; jeg synes nu, at vi har den her:

Her står hvid over for et valg. Langt det mest almindelige er 9. Sxg5, og det vender vi tilbage til. Lad os imidlertid se lidt nærmere på den anden mulighed:
9. exf6 gxb4, 10. Sc5 Dxf6 Hvis sort sorgløst spiller fx 10. - c5?, straffes det med 11. Sxf7! Nu besvares 11. - Kxf7 nemlig med 12. Dh5+ Kxf6 (ellers er der mat), 13. Dxb4 med tab af den sorte dame. **11. a4** Giver større chancer for fordel end 11. g3. Her har sort mange muligheder. Nævnes kan 11. - Lb4, 11. - Lb7, 11. - c5, 11. - b4 og 11. - Ld6. Generelt må man sige, at sorts chancer for at udligne her er meget gode. Vi kan arbejdere videre på en noget aparte variant, nemlig **11. - h3!?**, For også at ødelægge hvids bondestilling på kongefløjen. Nu kom hvid galt af sted med det ellers tilforladelige 12. g3? i et parti Tukmakov - Henkin, Iraklion 1992, som fortsatte 12. - c5! For at udnytte diagonalen h1-a8. 13. Lxh3 cxd4, 14. Sg4 Dg7, 15. Df3 dxc3, 14. Dxa8 cxb2, 15. Td1 Lb4+, 16. Ke2 c3!, 17. Dxb8 0-0. Stillingen var herefter næsten "typisk" for varianten, nemlig

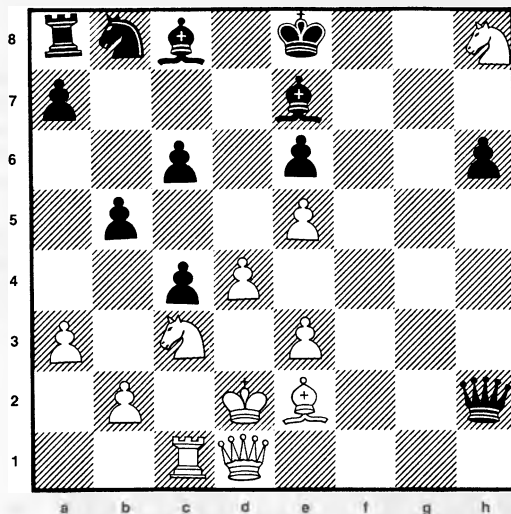

Sort vandt partiet i 25 træk. Bedre for hvid er i ovennævnte variant det uskønne **12. gxh3 Lb7, 13. Lg2 Tg8, 14. Sg4** (Alternativer er 14. Df3, 14. Lf3 og 14. Le4) **De7, 15. axb5 h5, 16. bxc6 Sxc6, 17. Da4 Tc8, 18. Se3 Db2**, og også i dette tilfælde er stillingen ifølge Mihajljcin højst uklar. - Konklusionen er, at hvid har stærkt begrænsede muligheder for at tilkæmpe sig nogen åbningsfordel efter 9. exf6.

Lad os derfor gå videre ad denne vej:

- 1. d4 d5, 2. c4 c6, 3. Sf3 Sf6, 4. Sc3 e6, 5. Lg5 dxc4, 6. e4 b5, 7. e5 h6, 8. Lh4 g5, 9. Sxg5

Som sagt hvids mest populære valg i 9. træk. Sort råder nu over to muligheder, det naturlige 9. - hxg5 og det dumdristige 9. - Sd5!?. Tilbageslaget på g5 ser vi på i næste nummer, idet jeg denne gang vil slutte af med at se på **9. - Sd5!?**

En delkonklusion må blive, at 9. - Sd5 er et noget tvivlsomt sort forsøg på straks at gå direkte til angreb. Det kniber for sort at holde skansen, hvis hvid holder hovedet koldt, men gør han altid det i Skørping Skakklub? Eller i A-klassen eller i de danske divisioner for den sags skyld? Næppe, så jeg vil bestemt ikke kalde varianten for uspillelig - blot lidt "fusket" i kanten. Sagen står da heller ikke dårligere end at varianten er at finde i et parti i det allerseneste bind af Informator fra foråret 2002. Her spillede med sort som ovenfor til og med 13. dxc5 De4!?N af ingen ringere end stormester S. Ivanov mod svenskeren J. Eriksson. Det skal dog siges, at Ivanov tabte, men han kunne have udlynet undervejs.

Det var så et par af bivarianterne i D44! I de næste numre går vi så i gang med de rigtigt spændende lækkerier, som opstår efter 9. - hxg5, 10. Lxg5. Måske har læseren undret sig over, at vi indtil videre ikke har henvist til de to partier mellem Jakobsen og Andersen og ej heller til partiet Skørping - Geyer, men de falder alle 3 inden for de kommende kapitler.

Kilder til dette nummer:

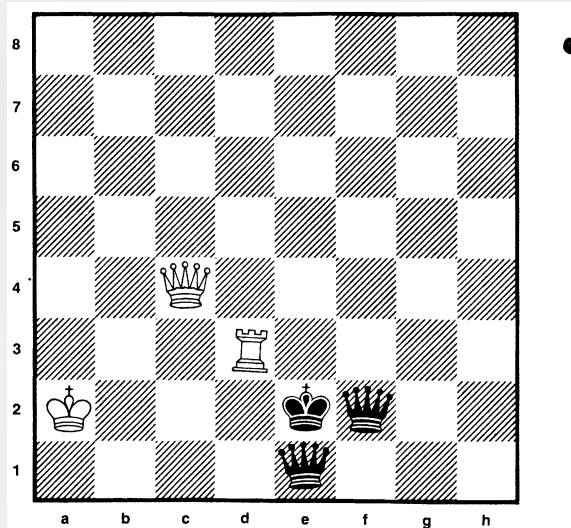
P. E. Kondratjev: Slavisk åbning. Moskva 1985.
 Beljavskij & Mihajlcisin: D44. Nicosia 1993.
 Diverse bind af Informator, Beograd.

Redaktionen - dvs. Den Gl. Redacteur - råder desuden over Steffens Pedersens spændende og dybtgående bog "The Botvinnik Semi-Slav" fra 1999. Den er ikke indgået i analyserne i dette blad, og jeg må straks indrømme, at forfatteren har i hvert fald et par korrektioner til ovenstående. Forbedringer, som jeg selvfølgelig ikke vil foreholde læserne af dette blad - de vil blive bragt ved en senere lejlighed. I det hele taget må enhver, som beskæftiger sig med varianterne i Antimeraneren se i øjnene, at nogle af hans varianter på et senere tidspunkt vil blive plukket i stykker (fx af hr. Fritz) og i nogle tilfælde måske endda næsten latterliggjort. Det er dog en risiko, jeg er villig til at påtage mig. Artikelserien om D44 vil blive afsluttet med nogle friske partier fra praksis og med nye teoretiske bidrag fra perioden 1995 - 2003(!)

Løsning til forsidestudiet

1. c8D dxelD 2. Txd3+ Kxe2 Så vidt så godt; vi har det meget uvante slutspil 2 dronninger mod tårn+drønning. Hvid er tilsyneladende på den, for hvis det lykkes sort at bytte et sæt dronninger af, er det resulterende slutspil alt andet lige er teoretisk tabt for ham. Således taber det naturlige 3. Dc2+ Kf1. Man skal se idéen 3. Dc4!!

Diagram

En utrolig stilling. Med tingene sådan sat på spidsen, skulle man tro at mat eller afgørende fordel venter lige om hjørnet. Men der er masser af overraskende pointer endnu. Det naturlige 3. - Kf1+ besvares af modskakken 4. Td2 og hvid har sikret sig remis. Der bliver kun tilbage at forsøge 3. - **Da5+ 4. Kb1!!** Man lader sig let forblænde af varianterne efter 4. Ta3+, hvor der lurer patter overalt. F.eks. 4. Ta3+ Kd1+ 5. Kb1 Dxa3 6. Dd4+ Ke2 7. Dd1+ Ke3 8. Dd4+ Kf4 9. Dg4+! med remis. Heller ikke 4. - Ke1+ hjælper efter 5. Kb1 Dxa3 6. Dc3+. Men sort vinder med 4. Ta3+ Kd1+ 5. Kb1 Dab6+ 6. Tb3 Df5+ 7. Ka2 Dba5+ o.s.v. **4. - Daf5!** Ikke 4. - Dff5 5. Dc2+ og hvid vinder endda, eller 4. - De1+ 5. Td1+ Kxd1 6. Dc2 mat, eller 4. - Df1+ 5. Td1+ Kxd1 6. Dxf1, eller 4. - Dg1 5. Td1+ Kxd1 6. Dc1+ og 7. Dxd1. Hvid synes dømt, men der er endnu en redningsplanke: **5. Dc2+ Kf1 6. Td1+ Kg2 7. Td2!** Stillingen er remis!! F.eks. 7. - Dxc2 8. Kxc2 (eller 8. Txc2), eller 7. - Dxd2 8. Dxf5, eller 7. - Db5+ og nu blot ikke 8. Ka1 Da5+! I stedet holder både 8. Kc1 og 8. Db2 remis. Et usædvanligt fyldigt indhold med så begrænset et materiale. SN

Kalender:

lørdag d. 10.08:	Himmerlandsmesterskabet i kæmpeskak i Terndrup (se mere i bladet)
lørdag d. 10.08:	Lynturnering under åben himmel i Terndrup (se mere i bladet)
fredag d. 16.08:	Aalborg Byturnering, 1. runde
lørdag d. 17.08:	Hurtigtturnering i Skørping (se mere i bladet)
lørdag d. 17.08:	Aalborg Byturnering, 2. runde
søndag d. 18.08:	Aalborg Byturnering, 3. runde
lørdag d. 24.08:	Aalborg Byturnering, 4. runde
søndag d. 25.08:	Aalborg Byturnering, 5. runde
mandag d. 26.08:	Skørping Skakklub starter igen
lørdag d. 31.08:	Aalborg Byturnering, 6. runde
søndag d. 01.09:	Aalborg Byturnering, 7. runde
mandag d. 02.09:	Klubaften

REDAKTION:

Redaktører:	Hans Andersen	98 33 74 05
	Steffen Nielsen	98 10 90 85

Redaktionens e-mail: hansbael@worldonline.dk

Medarbejdere i dette nummer:

Jesper Ø. Thomsen
 Brian Pedersen
 Anker Nielsen
 Niels Chr. Davidsen

Forud for sommerferien havde vi regnet med, at bordet ville være ryddet og alt ekspederet omkring 1. august. Men den ene redaktør havde reelt ikke ferie, mens den anden åbenbart brugte sin tid på for mange andre aktiviteter. Kort fortalt: vi har stadig materiale, som ikke er blevet behandlet. Det undskylder vi, men det skal nok blive bragt. Og vi håber stadig, at I alle sammen vil levere bidrag til os også på klubbladets 29. årgang.

Næste nummer udkommer i september.

SKØRPING SKAKKLUB:

Bestyrelsen:	Formand:	Sven Erik Østergaard	98 39 22 25
	Kasserer:	Brian Pedersen	98 37 09 25 (OBS! - nyt nr.!)
		Peter Langeland	98 37 38 75
		Poul Erik Simonsen	98 39 60 63
		Hans Andersen	98 33 74 05

Hjemmesiden:	Webmaster: Regnar Simonsen	98 37 35 56
www.fortunecity.com/underworld/powerup/1220/index.htm		regnar.simo@image.dk